

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Ordinul MAI nr. 138/2015 – aprobarea Normelor tehnice privind utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu
CAPITOLUL IV

Verificarea stingătoarelor de incendiu

SECȚIUNEA 1 – Reguli generale

Art. 11.

(1) Verificarea, reîncărcarea și repararea stingătoarelor de incendiu trebuie să se efectueze numai de către persoane autorizate în condițiile legii.

(2) Lucrările trebuie să se realizeze în conformitate cu instrucțiunile producătorului stingătorului de incendiu și trebuie să se utilizeze aceleași mijloace tehnice specifice, agentul de stingere precizat pe eticheta producătorului stingătorului de incendiu, precum și aceleași piese de schimb conform modelului certificat.

(3) Piesele de schimb și agenții de stingere utilizate/utilizați trebuie înscrise/înscriși de către persoanele autorizate într-un registru de evidență, întocmit în acest scop, cu menționarea codului și a producătorului acestora.

Art. 12.

Pe perioada de valabilitate acordată de producătorul stingătorului de incendiu, operațiunile de verificare, reîncărcare și reparare a stingătoarelor trebuie să se efectueze de către acesta sau prin persoane autorizate în condițiile legii și agreeate de producător.

Art. 13. – Stingătoarele de incendiu se verifică anual după prima reîncărcare.

Art. 14. – Reîncărcarea stingătoarelor de incendiu se efectuează:

a) după fiecare utilizare;

b) la expirarea perioadei de valabilitate acordate de producătorul stingătorului de incendiu;

c) la cel mult 3 ani de la ultima reîncărcare;

d) ori de câte ori se constată scăderea masei încărcăturii sub toleranța de umplere precizată în standardele aplicabile pentru stingătoarele de incendiu cu CO₂, halon sau agent curat.

Art. 15. – Agentul de stingere utilizat la reîncărcarea stingătoarelor de incendiu trebuie să fie în termen de valabilitate pentru întreaga perioadă de garanție acordată după reîncărcare.

Art. 16. – Stingătoarele de incendiu retrase de la utilizare pentru verificare, reîncărcare și reparare trebuie înlocuite imediat cu stingătoare de același tip și cu performanțe de stingere și clasificare cel puțin egale.

Art. 17.

(1) Persoana autorizată pentru efectuarea lucrărilor de verificare, reîncărcare și reparare a stingătoarelor de incendiu trebuie să aplice pe fiecare stingător o etichetă care să cuprindă datele de identificare ale acesteia, luna și anul în care a fost realizată verificarea, reîncărcarea sau repararea, precum și luna și anul până la care trebuie efectuată următoarea verificare sau, după caz, reîncărcare.

(2) Eticheta trebuie să conțină referiri la perioada de garanție acordată pentru lucrările efectuate, respectiv pentru piesele de schimb înlocuite.

(3) Etichetele privind verificarea, reîncărcarea sau repararea stingătoarelor de incendiu nu vor înlocui etichetele producătorului stingătorului de incendiu și

trebuie amplasate astfel încât să nu afecteze/schimbe informațiile precizate în eticheta producătorului.

(4) Modelul etichetei pentru verificarea, reîncărcarea sau repararea stingătoarelor de incendiu este prevăzut în anexa nr. 2.

SECȚIUNEA a 2-a – Verificarea stingătoarelor de incendiu

Art. 18.

(1) Verificarea stingătoarelor de incendiu reprezintă un ansamblu de operațiuni efectuate de către personal de specialitate, cu ajutorul unor mijloace tehnice adecvate, cu scopul de a conferi încrederea că produsul corespunde integral din punctul de vedere al caracteristicilor funcționale demonstrate la modelul certificat și că prezintă siguranță în exploatare.

(2) În urma operațiunilor de verificare, stingătoarele de incendiu trebuie să corespundă integral cu modelul certificat.

(3) În cazul în care în urma operațiunilor de verificare se constată existența unor defecțiuni, se procedează, după caz, la remedierea acestora conform operațiunilor de reparare sau la scoaterea din uz a stingătorului de incendiu.

Art. 19.

(1) Operațiunile ce trebuie efectuate pentru verificarea unui stingător de incendiu, în funcție de tipul acestuia, sunt:

a) identificarea stingătorului;

b) verificarea integrității exterioare a recipientului stingătorului;

c) verificarea existenței manometrului și a indicațiilor acestuia, numai pentru stingătoarele permanent presurizate;

d) verificarea furtunului/duzei de refulare/pâlniei;

e) verificarea stării de încărcare prin cântărire, numai pentru stingătoarele cu CO₂;

f) etichetarea și sigilarea stingătorului.

(2) Detalierea operațiunilor prevăzute la alin. (1) este prevăzută în anexa nr. 3.

ANEXA Nr. 3 la normele tehnice

Detalierea operațiunilor de verificare a stingătoarelor de incendiu

Operațiunea	Tipul stingătoarelor de incendiu		
	Permanent presurizate (cu pulbere, pe bază de apă – incluzând spumele și soluția chimică apoasă, cu halon, cu agent curat)	Presurizate în momentul utilizării	CO ₂
Identificarea stingătorului (verificarea informațiilor de pe etichetă și marcajele aplicate prin poansonare)	x	x	x
Verificarea integrității exterioare a recipientului stingătorului (verificarea existenței urmelor de coroziune, lovituri, rizuri, zgârieturi, șanțuri)	x	x	x
Verificarea existenței manometrului și a indicațiilor acestuia (se verifică dacă manometrul este fixat pe stingător, dacă acesta lucrează liber și dacă indică presiunea în limite acceptate)	x		
Verificarea furtunului/duzei de refulare/pâlniei (verificarea stării de integritate și de funcționare a furtunului/duzei de refulare; existența unor deteriorări, crăpături, fisuri, spărturi)	x	x	x
Verificarea stării de încărcare prin cântărire (cântărirea stingătorului, compararea masei obținută cu masa stingătorului gol la care se adaugă încărcătura nominală)			x
Etichetarea și sigilarea stingătorului (completarea etichetei cu informații privind prestatorul serviciului de verificare și data următoarei verificări)	x	x	x

Art. 4. – Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

București, 23 octombrie 2015. Nr. 138.

Standarde stingatoare

Art. 1. – Prezentele norme tehnice stabilesc reguli și condiții obligatorii privind utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu, portabile și mobile, cu excepția celor care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră.

Art. 2.

(1) Utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu se supun următoarelor standarde:

- a) SR EN 3-7 Stingătoare portabile de incendiu Partea 7: Caracteristici, performanțe și metode de încercare;
- b) SR EN 1866 Stingătoare mobile de incendiu;
- c) SR EN 2 Clase de incendii.

(2) Pentru standardele prevăzute la alin. (1) se iau în considerare edițiile în vigoare, inclusiv amendamentele.

Art. 3. – În sensul prezentelor norme tehnice, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) **accesoriile corpului** – piese care pot fi fixate sau înfiletate pe recipient ce includ cel puțin: dispozitiv(e) de control; ansamblu furtun și/sau pâlnii și/sau duze; ansamblu cap; dispozitiv de operare;
- b) **agent curat** – agent de stingere a incendiului, volatil sau gazos, nepoluant și cu proprietăți dielectrice, cum ar fi fluorocarburi – FCs; perfluorocarburi – PFCs; fluoroiodocarburi – FICs etc.;
- c) **agent de stingere** – substanța conținută în stingător care are rolul de a stinge un incendiu și care poate fi: apa, apa cu aditiv, apa cu diverse substanțe chimice, pulberea, dioxidul de carbon, un agent curat;
- d) **halon** – agent de stingere a incendiului care are în compoziție, drept componentă primară, unul sau mai mulți compuși organici ce conțin unul sau mai multe elemente precum fluor, clor, brom sau iod;
- e) **perioadă de garanție** – interval de timp cuprins între data dobândirii produsului sau serviciului și data până la care producătorul sau prestatorul își asumă responsabilitatea remedierii sau înlocuirii produsului ori serviciului achiziționat, pe cheltuiala sa, dacă deficiențele nu sunt imputabile utilizatorului;
- f) **performanță de stingere** – maximumul focarului tip pe care stingătorul de incendiu îl poate îndeplini, conform standardelor aplicabile;
- g) **perioadă de valabilitate** – limită de timp stabilită de producător până la care un produs își păstrează caracteristicile specifice inițiale;
- h) **persoane autorizate** – persoane juridice, persoane fizice autorizate, întreprinderi individuale și întreprinderi familiale, autorizate în conformitate cu prevederile legislației în vigoare privind apărarea împotriva incendiilor pentru efectuarea lucrărilor de verificare, reîncărcare și reparare a stingătoarelor de incendiu, cu excepția celor care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră;
- i) **personal de specialitate** – angajat, titular al întreprinderii individuale, membru al întreprinderii familiale sau persoană fizică autorizată, care deține un certificat de competență profesională pentru ocupația Operator în verificarea, reîncărcarea și repararea stingătoarelor de incendiu Cod COR 723306;
- j) **producător** – persoană fizică autorizată sau persoană juridică ce fabrică un produs sau pentru care se proiectează sau se fabrică un astfel de produs și care comercializează produsul în cauză sub numele sau sub marca sa;
- k) **recipient** – corpul stingătorului cu toate piesele sudate/lipite, neechipat cu accesoriile sale;
- l) **stingător de incendiu** – aparat care conține un agent de stingere ce poate fi refulat prin acțiunea presiunii interioare și dirijat asupra unui incendiu; presiunea interioară poate fi permanentă sau produsă prin eliberarea unui gaz auxiliar dintr-un alt recipient;
- m) **stingător de incendiu mobil** – stingător de incendiu montat pe roți care este proiectat pentru a fi transportat și acționat manual și care, în stare de serviciu, are o masă mai mare de 20 kg;
- n) **stingător de incendiu portabil** – stingător de incendiu proiectat pentru a fi acționat manual și care, în stare de serviciu, are o masă de maximum 20 kg;

o) utilizator – persoană fizică autorizată sau persoană juridică ce folosește un bun, cu orice titlu, în interesul său, al altuia sau în interes public.

Art. 4. – Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

București, 23 octombrie 2015. Nr. 138.

Repararea stingătoarelor de incendiu

SECȚIUNEA 1 – Reguli generale

Art. 11.

(1) Verificarea, reîncărcarea și repararea stingătoarelor de incendiu trebuie să se efectueze numai de către persoane autorizate în condițiile legii.

(2) Lucrările trebuie să se realizeze în conformitate cu instrucțiunile producătorului stingătorului de incendiu și trebuie să se utilizeze aceleași mijloace tehnice specifice, agentul de stingere precizat pe eticheta producătorului stingătorului de incendiu, precum și aceleași piese de schimb conform modelului certificat.

(3) Piesele de schimb și agenții de stingere utilizate/utilizați trebuie înscrise/înscriși de către persoanele autorizate într-un registru de evidență, întocmit în acest scop, cu menționarea codului și a producătorului acestora.

Art. 12.

Pe perioada de valabilitate acordată de producătorul stingătorului de incendiu, operațiunile de verificare, reîncărcare și reparare a stingătoarelor trebuie să se efectueze de către acesta sau prin persoane autorizate în condițiile legii și agreeate de producător.

Art. 13. – Stingătoarele de incendiu se verifică anual după prima reîncărcare.

Art. 14. – Reîncărcarea stingătoarelor de incendiu se efectuează:

a) după fiecare utilizare;

b) la expirarea perioadei de valabilitate acordate de producătorul stingătorului de incendiu;

c) la cel mult 3 ani de la ultima reîncărcare;

d) ori de câte ori se constată scăderea masei încărcăturii sub toleranța de umplere precizată în standardele aplicabile pentru stingătoarele de incendiu cu CO₂, halon sau agent curat.

Art. 15. – Agentul de stingere utilizat la reîncărcarea stingătoarelor de incendiu trebuie să fie în termen de valabilitate pentru întreaga perioadă de garanție acordată după reîncărcare.

Art. 16. – Stingătoarele de incendiu retrase de la utilizare pentru verificare, reîncărcare și reparare trebuie înlocuite imediat cu stingătoare de același tip și cu performanțe de stingere și clasificare cel puțin egale.

Art. 17.

(1) Persoana autorizată pentru efectuarea lucrărilor de verificare, reîncărcare și reparare a stingătoarelor de incendiu trebuie să aplice pe fiecare stingător o etichetă care să cuprindă datele de identificare ale acesteia, luna și anul în care a fost realizată verificarea, reîncărcarea sau repararea, precum și luna și anul până la care trebuie efectuată următoarea verificare sau, după caz, reîncărcare.

(2) Eticheta trebuie să conțină referiri la perioada de garanție acordată pentru lucrările efectuate, respectiv pentru piesele de schimb înlocuite.

(3) Etichetele privind verificarea, reîncărcarea sau repararea stingătoarelor de incendiu nu vor înlocui etichetele producătorului stingătorului de incendiu și trebuie amplasate astfel încât să nu afecteze/schimbe informațiile precizate în eticheta producătorului.

(4) Modelul etichetei pentru verificarea, reîncărcarea sau repararea stingătoarelor de incendiu este prevăzut în anexa nr. 2.

SECȚIUNEA a 4-a – Repararea stingătoarelor de incendiu

Art. 22.

(1) Repararea stingătoarelor de incendiu reprezintă un ansamblu de operațiuni efectuate de către personal de specialitate, cu ajutorul unor mijloace tehnice adecvate, aplicabile unui stingător la care au fost constatate defecțiuni, pentru repunerea acestuia în stare de funcționare.

(2) Repararea are rolul de a conferi încrederea că produsul corespunde integral din punct de vedere al caracteristicilor funcționale demonstrate la modelul certificat și că prezintă siguranță în exploatare.

(3) Repararea se realizează doar prin înlocuirea fittingurilor cu altele noi. Nu face obiectul reparării recipientul stingătorului. Repararea se realizează utilizând numai piese de schimb originale sau acceptate de producător ca fiind conforme cu cele înlocuite.

(4) În urma operațiunilor de reparare, prestatorul emite o declarație de conformitate prin care declară pe propria răspundere că stingătoarele de incendiu reparate corespund integral cu modelul certificat.

Art. 23.

(1) Operațiunile realizate pentru repararea unui stingător de incendiu, în funcție de tipul acestuia, sunt:

a) operațiunile prevăzute la art. 19 (1) și art. 21 alin. (1);

b) identificarea defectelor ce trebuie înlăturate;

c) verificarea la presiune a recipientului stingătorului, a supapei și a ansamblului furtun (dacă există dispozitiv de oprire a descărcării);

d) asigurarea de piese conforme modelului certificat;

e) înlocuirea pieselor defecte;

f) reîncărcarea cu agent de stingere;

g) reasamblarea stingătorului;

h) etichetarea și sigilarea stingătorului.

(2) Detalierea operațiunilor prevăzute la alin. (1) este prevăzută în anexa nr. 5.

ANEXA Nr. 5 la normele tehnice

Detalierea operațiunilor de reparare a stingătoarelor de incendiu

Operațiunea	Tipul stingătoarelor de incendiu		
	Permanent presurizate (cu pulbere, pe bază de apă – incluzând spumele și soluția chimică apoasă, cu halon, cu agent curat)	Presurizate în momentul utilizării	CO ₂
Operațiunile descrise la activitățile de verificare și reîncărcare se execută în același timp cu operațiunile de reparare a stingătoarelor de incendiu.	x	x	x
Identificarea defectelor ce trebuie înlăturate (desfacerea fittingurilor de pe recipientul stingătorului, îndepărtarea celor deteriorate și înlocuirea cu altele noi; recipientul stingătorului nu face obiectul reparării.)	x	x	x
Verificarea la presiune a recipientului stingătorului, a supapei și a ansamblului furtun (dacă există dispozitiv de oprire a descărcării) (înlocuirea supapei și a ansamblului furtun dacă sunt defecte; recipientul nemarcat nu se verifică, ci se casează.)	x	x	x
Asigurarea de piese conforme modelului certificat	x	x	x
Înlocuirea pieselor defecte	x	x	x
Reîncărcarea cu agent de stingere (introducerea în recipientul stingătorului a agentului de stingere corespunzător fiecărui stingător, conform modelului certificat)	x	x	x
Reasamblarea stingătorului (refacerea montajului și presurizarea stingătorului)	x	x	x
Etichetarea și sigilarea stingătorului	x	x	x

Art. 4. – Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I. București, 23 octombrie 2015. Nr. 138.

Reîncărcarea stingătoarelor de incendiu

SECȚIUNEA 1 – Reguli generale

Art. 11.

(1) Verificarea, reîncărcarea și repararea stingătoarelor de incendiu trebuie să se efectueze numai de către persoane autorizate în condițiile legii.

(2) Lucrările trebuie să se realizeze în conformitate cu instrucțiunile producătorului stingătorului de incendiu și trebuie să se utilizeze aceleași mijloace tehnice specifice, agentul de stingere precizat pe eticheta producătorului stingătorului de incendiu, precum și aceleași piese de schimb conform modelului certificat.

(3) Piesele de schimb și agenții de stingere utilizate/utilizați trebuie înscrise/înscrisi de către persoanele autorizate într-un registru de evidență, întocmit în acest scop, cu menționarea codului și a producătorului acestora.

Art. 12. – Pe perioada de valabilitate acordată de producătorul stingătorului de incendiu, operațiunile de verificare, reîncărcare și reparare a stingătoarelor trebuie să se efectueze de către acesta sau prin persoane autorizate în condițiile legii și agreeate de producător.

Art. 13. – Stingătoarele de incendiu se verifică anual după prima reîncărcare.

Art. 14. – Reîncărcarea stingătoarelor de incendiu se efectuează:

a) după fiecare utilizare;

b) la expirarea perioadei de valabilitate acordate de producătorul stingătorului de incendiu;

c) la cel mult 3 ani de la ultima reîncărcare;

d) ori de câte ori se constată scăderea masei încărcăturii sub toleranța de umplere precizată în standardele aplicabile pentru stingătoarele de incendiu cu CO₂, halon sau agent curat.

Art. 15. – Agentul de stingere utilizat la reîncărcarea stingătoarelor de incendiu trebuie să fie în termen de valabilitate pentru întreaga perioadă de garanție acordată după reîncărcare.

Art. 16. – Stingătoarele de incendiu retrase de la utilizare pentru verificare, reîncărcare și reparare trebuie înlocuite imediat cu stingătoare de același tip și cu performanțe de stingere și clasificare cel puțin egale.

Art. 17.

(1) Persoana autorizată pentru efectuarea lucrărilor de verificare, reîncărcare și reparare a stingătoarelor de incendiu trebuie să aplice pe fiecare stingător o etichetă care să cuprindă datele de identificare ale acesteia, luna și anul în care a fost realizată verificarea, reîncărcarea sau repararea, precum și luna și anul până la care trebuie efectuată următoarea verificare sau, după caz, reîncărcare.

(2) Eticheta trebuie să conțină referiri la perioada de garanție acordată pentru lucrările efectuate, respectiv pentru piesele de schimb înlocuite.

(3) Etichetele privind verificarea, reîncărcarea sau repararea stingătoarelor de incendiu nu vor înlocui etichetele producătorului stingătorului de incendiu și trebuie amplasate astfel încât să nu afecteze/schimbe informațiile precizate în eticheta producătorului.

(4) Modelul etichetei pentru verificarea, reîncărcarea sau repararea stingătoarelor de incendiu este prevăzut în anexa nr. 2.

SECȚIUNEA a 3-a – Reîncărcarea stingătoarelor de incendiu

Art. 20.

(1) Reîncărcarea stingătoarelor de incendiu reprezintă un ansamblu de operațiuni efectuate de către personal de specialitate, cu ajutorul unor mijloace tehnice

adecvate, prin care un stingător de incendiu este repus în stare de funcționare în urma descărcării la utilizare, accidentală sau la termen.

(2) Reîncărcarea este însoțită în mod obligatoriu și de o verificare cu scopul de a conferi încrederea că produsul corespunde integral din punctul de vedere al caracteristicilor funcționale demonstrate la modelul certificat și că prezintă siguranță în exploatare.

(3) În urma operațiunilor de reîncărcare, prestatorul emite o declarație de conformitate prin care declară pe propria răspundere că stingătoarele de incendiu reîncărcate corespund integral cu modelul certificat.

(4) În cazul în care în urma operațiunilor de reîncărcare se constată existența unor defecțiuni, se procedează, după caz, la remedierea acestora conform operațiunilor de reparare sau la scoaterea din uz a stingătorului de incendiu.

(5) Reîncărcarea stingătorului se face numai cu agentul de stingere original cu care a fost încărcat de producător și cu care a fost certificat.

(6) Pentru stingătoarele cu pulbere este interzis să se reutilizeze pulberea rămasă în urma descărcării.

Art. 21.

(1) Operațiunile ce trebuie efectuate pentru reîncărcarea unui stingător de incendiu, în funcție de tipul acestuia, sunt:

a) operațiunile prevăzute la art. 19 (1);

b) depresurizarea stingătorului de incendiu, cu excepția celor presurizate în momentul utilizării;

c) demontarea stingătorului de incendiu;

d) curățarea și verificarea recipientului stingător și a fittingurilor – dispozitiv de control; ansamblu furtun și/sau pâlnii și/sau duze; ansamblu cap dispozitiv de operare;

e) încărcarea buteliei cu agent propulsor numai pentru cele presurizate în momentul utilizării;

f) reîncărcarea cu agent de stingere;

g) reasamblarea stingătorului;

h) etichetarea și sigilarea stingătorului.

(2) Detalierea operațiunilor prevăzute la alin. (1) este prevăzută în anexa nr. 4.

ANEXA Nr. 4 – la normele tehnice

Detalierea operațiunilor de reincarcare a stingătoarelor de incendiu

Operațiunea	Tipul stingătoarelor de incendiu		
	Permanent presurizate (cu pulbere, pe bază de apă – incluzând spumele și soluția chimică apoasă, cu halon, cu agent curat)	Presurizate în momentul utilizării	CO ₂
Operațiunile descrise la activitatea de verificare se execută în același timp cu operațiunile de reîncărcare a stingătoarelor de incendiu.	x	x	x
Depresurizarea stingătorului de incendiu (eliberarea presiunii sau presiunii reziduale)	x		x
Demontarea stingătorului de incendiu	x	x	x
Curățarea și verificarea recipientului stingător și a fittingurilor – dispozitiv de control; ansamblu furtun și/sau pâlnii și/sau duze; ansamblu cap dispozitiv de operare (curățarea prin spălare, sablare, după caz; verificarea în detaliu pentru urme de coroziune, lovituri, rizuri, zgârieturi, șanțuri; filet – formă, dimensiune și acoperire)	x	x	x
Încărcarea buteliei cu agent propulsor (echiparea cu o nouă membrană calibrată; încărcarea cu agent propulsor; închiderea buteliei; cântărirea buteliei; inscripționarea masei buteliei încărcate după ce aceasta a ajuns la nivelul cerut;		x	

corelarea cantității de agent propulsor cu cantitatea de agent de stingere)			
Reîncărcarea cu agent de stingere (introducerea în recipientul stingătorului a agentului de stingere corespunzător fiecărui stingător, conform modelului certificat)	x	x	x
Reasamblarea stingătorului (refacerea montajului și presurizarea stingătorului)	x	x	x
Etichetarea și sigilarea stingătorului (completarea etichetei cu informații privind prestatorul serviciului de reîncărcare și data următoarei verificări)	x	x	x

Art. 4. – Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I. București, 23 octombrie 2015. Nr. 138.

Controlul stingătoarelor de incendiu

Art. 10.

(1) Utilizatorul stingătoarelor de incendiu este responsabil de controlul acestora la intervale de cel mult o lună.

(2) Controlul presupune verificarea următoarelor elemente:

- a) stingătorul de incendiu este amplasat în locația stabilită prin planurile de protecție împotriva incendiilor;
- b) stingătorul de incendiu este amplasat astfel încât marcajul cu tipul stingătorului de incendiu și instrucțiunile de utilizare sunt vizibile;
- c) accesul la stingătorul de incendiu nu este blocat;
- d) locul de amplasare a stingătorului de incendiu este marcat;
- e) presiunea indicată de manometru este în intervalul nominal marcat de producător;
- f) existența și integritatea sigiliilor;
- g) starea de încărcare a stingătorului de incendiu, prin ridicare;
- h) compatibilitatea de utilizare a stingătorului de incendiu cu posibilele focare din spațiul protejat;
- i) încadrarea în termenele de verificare/reîncărcare menționate pe etichetă, după caz.

Art. 4. – Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I. București, 23 octombrie 2015. Nr. 138.

Compatibilitatea de utilizare a stingătoarelor de incendiu

Art. 6.

(2) Compatibilitatea de utilizare a stingătoarelor de incendiu pe anumite focare de incendiu, respectiv la instalațiile electrice sub tensiune este prezentată în

anexa nr. 1.

ANEXA NR 1 – Compatibilitatea de utilizare a stingătoarelor de incendiu

Tipul stingătorului de incendiu	Clasa A	Clasa B	Clasa C	Clasa D	Clasa F	Instalații electrice sub tensiune (până la 1.000 V)
Pe bază de apă	Da	Nu	Nu	Nu	Nu	Nu
Spumă	Da	Da	Nu	Nu	Nu	Nu
Pulbere BC	Nu	Da	Da	Nu	Nu	Da
Pulbere ABC	Da	Da	Da	Nu	Nu	Da
Pulbere specială tip D	Nu	Nu	Nu	Da	Nu	Nu
CO ₂	Nu	Da	Nu	Nu	Nu	Da
Soluție chimică apoasă	Da	Nu	Nu	Nu	Da	Nu
Agent curat	Da	Da	Da	Nu	Nu	Da

(3) Referința privind compatibilitatea unui stingător pentru utilizare la incendii din clasa C se stabilește de producător, dar se aplică numai stingătoarelor cu pulbere care au îndeplinit o performanță de stingere pentru focare de incendiu de clasă B sau de clasă A și de clasă B.

(4) Numărul sau referința cu privire la aprobarea stingătorului de incendiu, clasificarea, compatibilitatea cu clasele de incendiu și performanța de stingere pe care o îndeplinește trebuie să fie marcate clar pe eticheta acestuia.

Art. 4. – Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

București, 23 octombrie 2015. Nr. 138.

Coduri de culoare ale stingătoarelor

CAPITOLUL II

Art. 7. – În vederea identificării cu ușurință a fiecărui tip de stingător de incendiu, pentru etichetele aplicate de producător se stabilește **un cod al culorilor**, astfel:

Agent de stingere	Culoare de identificare fond etichetă	Culoare de identificare litere text
Pulbere	Alb	Negru
Spumă	Galben	Roșu
Apă	Albastru	Alb
CO ₂	Negru	Alb
Soluție chimică apoasă	Galben	Negru
Agent curat	Verde	Alb

Art. 4. – Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

București, 23 octombrie 2015. Nr. 138.

Clasificarea stingătoarelor de incendiu

Art. 4. – Stingătoarele de incendiu se clasifică în funcție de utilizarea lor pe anumite focare de incendiu și se încadrează în funcție de performanța de stingere.

Art. 5.

(1) După agentul de stingere, stingătoarele de incendiu se clasifică după cum urmează:

- a) pe bază de apă, incluzând spumele și soluția chimică apoasă;
- b) cu pulbere;
- c) cu dioxid de carbon;
- d) cu halon;
- e) cu agent curat.

(2) După modul de realizare a presiunii interioare, stingătoarele de incendiu se clasifică după cum urmează:

- a) presurizate permanent;
- b) presurizate în momentul utilizării.

Art. 4. – Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I. București, 23 octombrie 2015. Nr. 138.

Amplasarea stingătoarelor de incendiu

Art. 9.

(1) În stare de utilizare, stingătoarele de incendiu trebuie menținute permanent încărcate la capacitatea nominală.

(2) Stingătoarele de incendiu trebuie amplasate conform prevederilor normelor generale de apărare împotriva incendiilor și ale dispozițiilor generale privind apărarea împotriva incendiilor aprobate pentru anumite categorii de construcții, amenajări, obiective și instalațiile aferente.

Art. 4. – Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I. București, 23 octombrie 2015. Nr. 138.

Alegerea stingătoarelor de incendiu

Art. 8. – Alegerea tipurilor de stingătoare de incendiu este determinată, în principal, de riscul de incendiu identificat, natura materialelor combustibile, importanța și valoarea zonelor protejate, posibilitățile de propagare a incendiului, compatibilitatea agentului de stingere cu clasele de incendiu, proprietățile dielectrice ale agentului de stingere și condițiile de temperatură ambiantă.

Art. 4. – Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I. București, 23 octombrie 2015. Nr. 138.

Clasificarea incendiilor

Art. 6. – Clasele de incendiu sunt:

- a) clasa A: incendii de materiale solide, în general de natură organică, a căror combustie are loc în mod normal, cu formare de jar;
- b) clasa B: incendii de lichide sau solide lichifiabile;
- c) clasa C: incendii de gaze;
- d) clasa D: incendii de metale;
- e) clasa F: incendii care implică medii de gătit, cum ar fi uleiuri și grăsimi vegetale sau animale, în aparate pentru gătit.

Art. 4. – Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I. București, 23 octombrie 2015. Nr. 138.

Scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu

Art. 24. – Durata de viață normată a stingătoarelor de incendiu este de 20 de ani de la data fabricării, marcată pe corpul stingătorului.

Art. 25. – Următoarele stingătoare de incendiu sunt considerate depășite și nu se mai admit la utilizare maximum 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentelor norme tehnice, urmând ca după această perioadă să fie **CASATE**:

- a) de tip „soda acid”;
- b) cu spumă chimică;
- c) cu clorobromometan sau tetraclorură de carbon;
- d) de unică folosință mai vechi de 5 ani;
- e) care funcționează prin răsturnare;
- f) cu recipient din cupru sau alamă îmbinate prin sudură moale/lipire sau nituire;
- g) cu recipient din oțel îmbinate prin nituire;
- h) pentru care nu se mai găsesc piese originale.

Art. 26. – (1) Stingătoarele de incendiu portabile și mobile considerate atipice față de standardele aplicabile, precum G1, G3, G6, P5, P10, AP10, SM10, H3, H10 se mai admit la utilizare maximum 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentelor norme tehnice, urmând ca după această perioadă să fie **CASATE**.

(2) Stingătoarele la care nu se poate identifica agentul de stingere original cu care au fost încărcate de către producător și certificate nu se mai admit la utilizare, urmând a fi **CASATE**.

Art. 27. – (1) Stingătoarele de incendiu de unică folosință, altele decât cele cu agent curat, trebuie descărcate și scoase din uz în maximum 5 ani de la data fabricării, marcată pe corpul stingătorului.

(2) Stingătoarele de incendiu de unică folosință cu agent curat trebuie scoase din uz și trimise către un centru de reciclare pentru recuperarea agentului curat în maximum 5 ani de la data fabricării, marcată pe corpul stingătorului.

Art. 4. – Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

București, 23 octombrie 2015. Nr. 138.